

In partidele internaționale
de fotbal de sâmbătă și duminică

UNGARIA-ROMÂNIA (juniori) 2-1 (0-0)

ROMÂNIA B - UNGARIA B 3-1 (2-1)

BUDAPESTA - BUCUREȘTI 6-0 (4-0)

ROMÂNIA-UNGARIA (tineret) 3-0 (0-0)

Anul XXIII
Nr. 5406
Luni
9 octombrie
1967
4 pagini
25 bani

SPORTUL popular

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT
DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Victorii acasă, înfrângeri în deplasare — bilanț nesatisfăcător

RĂSPUNDEREA

Multipla confruntare a fotbalului românesc cu cel maghiar, desfășurată pe parcursul a numai 48 de ore pe patru terenuri din trei localități diferite, are ca rezultat total o egalitate: 2-2 (victorie la Timișoara și București, înfrângeri la Budapesta).

In ce măsură aceste cifre pot să mulțumească sau să dezamăgească publicul amator de fotbal este fără îndoială interesant de știut și nici măcar nu ni se pare greu de aflat: trei înfrângeri ar fi fost mai ușor de acceptat dacă selecționata divizionară ar fi câștigat la Budapesta sau chiar dacă ar fi terminat la egalitate întâlnirea de sâmbătă seara. Pentru că cei 15 care au evoluat pe Népstadion erau considerați drept cei mai buni la ora actuală în fotbalul nostru. Există în această similitudine de opțiune ceva nefiresc? Să încercăm a ne desluși.

Cele patru partide de care ne ocupăm reprezintă, în fapt, tot atâtea confruntări ale unor generații de fotbaliști a căror departajare nu rezidă doar în cea rezultând din actele de naștere ale sportivilor (cu excepția juniorilor și ea oarecum relativă deoarece selecționeri maghiari nu au luat-o în seamă conform literelor regulamentului), ci într-o serie de particularități. Așa, de pildă, la Timișoara lotul echipei secunde a cuprins cele mai consacrate nume din fotbalul nostru, reamintind celor care o uitaseră că drumul unui sportiv poate fi și ascensiv, spre vârful piramidei calității, dar că poate cunoaște și coborâtul versant, al coborâtului (treptate uneori, cu posibilități de revenire spre pise, brutale alteori și definitive). Un joc al nostalgiaților sportive, dacă vreți.

Ce a reprezentat meciul acesta pentru oameni ca I. Pircălab, M. Ionescu, D. Nicolae, obișnuși să îmbrace, nu cu mult timp în urmă, tricourile primei reprezentative? S-au felițat ei oare în mod sincer pentru succesul de la Timișoara și pentru absența de la Budapesta? Le-a fost indiferent faptul că atunci li s-a încredințat principala misiune pe frontul sportului lor preferat?

Generația cea mai proaspătă, juniorii, s-au exprimat etalonul unei valori nu o dată afirmată, la vîrsta lor de astăzi, de mulți fotbaliști români — dar care, crescînd în ani, au descreșcut în valoare.

Lor ce li se rezervă? Pe ei ce li așteaptă? Tot nostalgia tribunelor peste ani?

Tineretului a câștigat net confruntarea de la București putînd chiar copia, ca proporții, scorul greu de la Budapesta, evident în favoarea noastră. S-a văzut la această formație, care suporta și ea socul înfrîngerii de pe Népstadion și în plus pe cel al terenului foarte greu de pe Republici, că mîgurii unui nou mod de abordare a fotbalului pot înflori chiar într-un anotimp în general nepriincios.

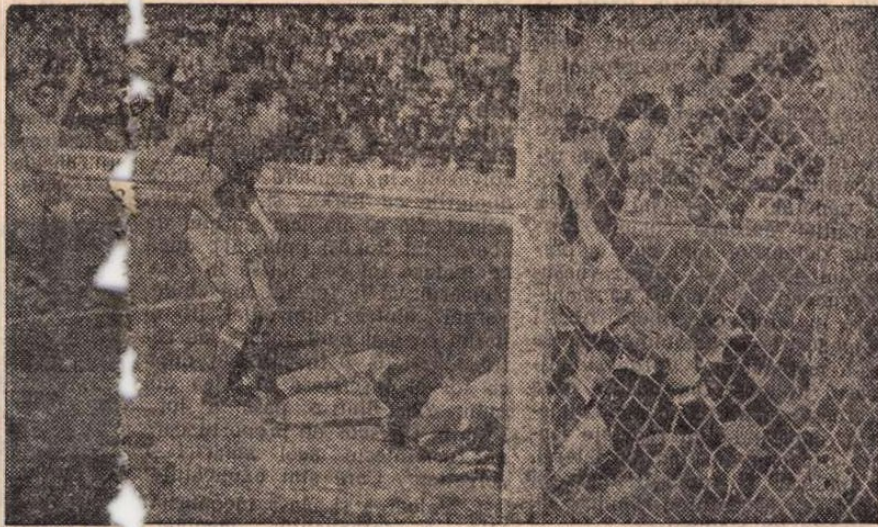
Tot astfel cum sîmbătă seara, la Budapesta, s-a demonstrat — dacă mai era nevoie — că mersul în buștrun nu se deprinde de la o zi la alta și mai ales, după însușirea prealabilă a altor pașuri. Depășind cadrul limitat al satisfacțiilor și insatisfacțiilor afective ne gîndim, în fața acestui tablou general al fotbalului nostru, la răspunderea pentru ceea ce se întîmplă și, mai cu seamă, pentru ceea ce se va întîmpla de-acum înainte.

Putem considera oare această răspundere ca pe o investiție, ca pe o ipoteză declarată în termeni formali și transferată total și exclusiv în sarcina federației de specialitate? Va putea ea, în astfel de condiții, să rezolve toate problemele acestui sport? Pot fi absolvite cluburile, tehnicienii lor și chiar jucătorii de răspunderea rezultatelor echipelor reprezentative? Asistînd la sedința Biroului F.R.F., în care s-a discutat cazul lui E. Martinovici, am văzut în persoana reprezentanților lor inși cluburile înleșate cu o disperare demnă de cauze mai bune, în lupta pentru un jucător necorespunzător, am aflat despre condamnabila nepăsare a unor tineri internaționali față de propriul succes în jocul de la Eskisehir, iar sîmbătă la Budapesta ne-am aflat în prezența lipsei de responsabilitate a celor aleși pentru a reprezenta elita fotbalului românesc.

In ce măsură apasă răspunderea pe umerii tuturor acestora? Ce posibilități are F.R.F. de a descărca ceva din globala răspundere ce-i revine? Co-

RM. DEC.

(Continuare în pag. a 2-a)

Mingou, lovită de Voinea, a intrat în poartă. Este 2-1 pentru selecționata noastră secundă
Foto: N. Aurel

„Secunzii” au dat satisfacție

Dintre cele patru amicale confruntări fotbalistice româno-maghiare, în aceea de la Timișoara (în care se înfîlneau selecționatele secunde) ne-am pus mari speranțe pentru o victorie a culorilor noastre. Evoluția pe teren propriu, precum și prezența în formație a unor jucători cu vastă experiență internațională constituiau atuurile principale ale unui pronostic favorabil reprezentanților noștri. De altfel și oaspeții priveau această partidă cu oarecare îngrijorare. Aflînd că băieții săi li vor avea ca adversari pe Constantin, Pircălab și M. Ionescu, antrenorul Karol Lakat a emis imediat ideea că româ-

nii pun mai puțin preț pe jocul de la Budapesta (unde, după părerea lui, nu aveau nici o șansă) și mai mult pe cel de la Timișoara, înfîrînd în acest sens echipa pentru a-i da posibilități de câștig.

Nu știm dacă l-a contrazis cineva pe Lakat (mai bine să n-o fi făcut), dar este cert că echipa prezentată în orașul de pe malurile Begăi ne-a dat, spre deosebire de aceea trimisă în capitala Ungariei, nu numai satisfacția unei comportări onorabile în fața unui adver-

C. FIRĂNESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

Citiți în pag. 2-3 cronicile meciurilor de la Budapesta și București

S-a încheiat turneul de polo din Capitală

UN DUBLU SUCCES AL FORMAȚIILOR ROMÂNEȘTI

Turneul internațional de polo, desfășurat timp de 5 zile la bazele Dinamo din Capitală, s-a încheiat cu un dublu succes al formațiilor românești. Dacă în ceea ce privește victoria finală a naționalei noastre nu exista nici un fel de dubiu, în schimb cele trei victorii ale secunzilor ne-au surprins într-un mod plăcut, mai ales prin modul în care au fost obținute.

Si în ultima partidă, susținută în compania reprezentativei R.F.

a Germaniei, tinerii poloștiști din formația Capitalei au acționat nu numai cu un deosebit elan, dar și cu un plus de maturitate, prelînd inițiativa chiar din repriza secundă. Pupa a deschis scorul în min. 7,01. Novac l-a mărit (2-0) în min. 11,28 ca urmare a unor schimburi rapide și spectaculoase, care au făcut „mat” apărarea vest-germanilor. În min. 13,04, scorul era favorabil bucureștenilor cu 3-1 (au mai marcat Noack și Rusu) și cu toate eforturile de-

osebite făcute de adversari (care au mai transformat un „penalti” prin Ott), victoria nu le-a putut scăpa. Rezultatul final: 3-2 (0-0, 1-0, 1-1, 1-1), care confirmă superioritatea poloștilor noștri.

N. Trușin (U.R.S.S.) a condus bine următoarele formații: BUCUREȘTI: P. Mureșan (Bogdan) — Pupa, Tăranu, Novac, Mihăilescu, Zamfirescu, Kari, Băjenaru;

(Continuare în pag. a 4-a)

STEUA — CAMPIONĂ LA URMĂRIRE PE ECHIPE

Aminat de vineni, din cauza timpului nefavorabil, întrecerile finale ale campionatului național de urmărire pe echipe s-au desfășurat sîmbătă după-amiază pe velodromul Dinamo. Cum între timp a mai plouat, pista nu s-a prezentat în cele mai bune condițiuni, iar acul rece i-a privat pe concurenți de posibilitatea de a dovedi nivelul de pregătire la care se află în mod firesc; rezultatele au fost departe de cele mai bune performanțe realizate de pistarzi în această probă.

Au luat parte 5 echipe (destul de puține) din... două cluburi

sportive: Steua și Dinamo. A fost vorba, așadar, de un „meci” între cele două secții de ciclism. Prima evoluție a stabilit ordinea valorică a participanților. Formația primă a clubului sportiv Steua s-a anunțat încă din această fază ca o pretendentă serioasă la titlu. Iată timpii realizați: Steua I 4:53,6; Dinamo I 4:57,1; Steua II 5:03,4; Dinamo II 5:06,4. A treia echipă a clubului Steua, aflată în trei oameni (Ion Stoica a absentat), a realizat timp de 5:11,4, cu care

(Continuare în pag. a 3-a)

V. BURLACU

Rozeu în luptă cu portarul Bioshey (Fază din meciul de la București)

Foto: A. Neagu